Igazolványnal, csapatzászlóval, rendfokozattal látják el a Nemzetőrség tagjait

A Forradalmi Karhatalmi Bizottság és a Budapesti Karhatalmi Parancsnokság közleménye

A győzelmes nemzeti demokratikus forradalom harcaiban részt vett fegyveres alakulatok, az alakuló üzemi őrségek, a honvédség és a rendőrség képviselőiből megalakult a Forradalmi Karhatalmi Bizottság abból a célból, hogy összehangolja a karhatalmi erők működését a győzelmes nemzeti demokratikus forradalmunk vívmányainak védelme érdekében. E bizottság az általános titkos választásokkal létrehozandó új kormány hivatalba lépéséig működik.

1956. október 31-én a nem honvédségi és nem rendőrségi fegyveres alakulatok képviselői elhatározták, hogy nemzetünk új, a honvédséggel és a rendőrséggel egyenjogú Nemzetőrséggé egyesülnek.

A honvédség és a rendőrség tagjain kívül csakis a nemzetőrség tagjai jogosultak fegyverviselésre.

A nemzetőrök az 1848-as dicső forradalom és szabadságharc hős nemzetőrségének utódai. Utódai és követői tehát azoknak a hős nemzetőröknek, akik a győzelmes ozorai, pákozdi-esztáshon és a győzelmes 1849-es tavaszi hadjáratban összezúzták az agresszorok erőit. Ezen hős elődök dicsőségéhez most a győzelmes nemzeti demokratikus forradalomnak köszönhető esztoltsák, és kivívták szerelt nemzetünk és a világ közvéleményének tiszteletét.

A nemzetőrség alakulatai és tagjai minden erővel különítsék el magukat a szórványosan fellépő banditáktól.

E cél elérésére a mai napon számukra külön nemzetőrségi fegyverviselési igazolványokat adunk ki, a mai naptól a nemzetőrök a nemzetőrség jelvényeit viselik és fokozatosan a honvédség rendfokozataival azonos, nemzetőr rendfokozatokat nyernek el.

A nemzetőr zászlóaljak a dicső elődök az 1848-as nemzetőrségek csapatzászlóval azonos csapatzászlólat kapnak, melyre ünnepélyesen feleskünek.

Felhívom a nemzetőr alakulatokat, hogy igazolványaik, jelvényeik, minősítéseik felhasználásuk anyagi és mindennemű más támogatásukért forduljanak a Forradalmi Karhatalmi Bizottság Operatív Bizottságához.

A Honvédelmi Minisztériumot és az illetékes belügyi szerveket, felkérem, hogy a honvédségnek és a rendőrségnek a győzelmes nemzeti demokratikus forradalom egyértelmű akaratát kiterjessze nemzetőr azonosszi igazolványokat és csoltbitéttappa látsák el, hogy ezzel elkülönítheto legyenek a forradalom ellenségeitől, valamint a fegyveres testületek egyenruhájában, esetleg rejtőzött gonoszlevéktől.

Nemzetőr, honvéd, rendőr bajtársak! Erősítsétek harcészítőségeket szent hazánk és dicsőséges nemzeti demokratikus forradalmi vívmányainak védelmére és a forradalmi rend teljes megszilárdítására. Fegyelmezett magatartástokkal öregbítsétek az eddig is kivivott tekintélyteket.

A Forradalmi Karhatalmi Bizottság és a Budapesti Karhatalmi Parancsnokság nevében

Király Béla vezérőrnagy

Egység, fegyelem a szabadságharcosok táborában

Ez most az egyik jelszavuk a budapesti nemzeti forradalmároknak. S ez a jelszó nem szólam. Erről akkor is alkalmam volt meggyőződni, amikor felkerested a felkelők egyik pesti központját. Már a laktanyához vezető úton polgári ruhás, fegyveres szabadságharcos állta az utamat, s csak tüzetes ellenőrzés után engedett tovább. Alig mentem azonban száz métert ismét meggyőltottak. Fiatal, 17, 18 éves fiú kiáltott rám.

— Hová megy polgártárs?

— A laktanyába.

— Szabad az igazolványát?

A laktanyán belül még kétszer igazoltattak. Végülis egy fegyveres honvéd szegődött mellém, s felkísérte a parancsnokságra...

Ilyen előzmények után csoppet sem csodálkoztam azon, hogy a parancsnok helyettese elháríto mosoly kíséretében körülbelül így fogadta kérdéseimet.

Egyelőre nem mondhatunk semmit. Majd ha letesszük a fegyvert... majd ha a szovjet csapatok elhagyták Magyarországot. Annyit azért elárulhatok, hogy semmiben nem szenvedünk hiányt. Rengeteg például az élelmiszerünk. A vidéki városokból, falvakból naprol napra hússal, liszttel, kenyérrel megrakott gépkocsik érkeznek hozzánk. A szálltímányok egy részét már nem is vesszük... hanem az élelmezési kormányhivatósághoz továbbítjuk.

A rövid beszélgetés után ismét fegyveres őr kíséretében elhagytam a laktanyát. S amíg a szerkesztőségbe értem, azon gondolkoztam, hogy mily nagyszerű, nemes és igaz a mi forradalmunk. Mert csakis az igazságért, a nemzeti függetlenségért és megújhodásért vívott harc tudja ilyen kimondhatatlanul egységessé, fegyelmezetté és valóban forradalmian ébررé kovácsolni a katonákat, a polgári szabadsághősöket, öregeket és fiatalokat egyaránt.

Németh Árpád

AZ EMBERSÉG PÁRTJÁN

Magyar emberek! Szülőföldünk, hazánk, Magyarország a gazdaságosan elhapotaban van. Ennek a hazának a nép a jogszerinti egészjat a nép tehát ne engedje, hogy kisemmizzék. Bensőn kell arrát, hogy a népen egyesek és csoportok a nép fegyvereszítta lehetőségeit kihasználva gyarapítják. Ezért is jobbról egyaránt legyen állhatatos azok, akik a forradalom tiszta lángjánál a saját meszenyjüket akarják melegíteni. Ebben az országban mindenkinek nemjen fokos a haza. Hangoltan szólnunk kell tehát szólni a magyar emberekhez. A nép, ez a szántóföldi szenvedő magyar nép ne engedje, hogy magnak gondolt, az jobbról, ne engedje megnyerni-gelni magát. Meri, előbbnek e hazát orák után azok a szürke napok, amikor számonkérti a sors, hogy mit tettünk meg magunkért és mi az, amit magunk ellen tettünk. Ezt úgy kéri majd számon a sors, hogy az apák tudnak e kérdésre, tejet adni gyermekeiknek.

Magyarok, emberek! Feltesszátok a kérdés, mit tehettek e forró pillanatokban. Megpróbálunk válaszolni rá:

Vigyázzatok emberségetekre, az embericsége érzésére és örök elvére, mert önpusztítóssá, ha elvesztjük a föld népeinek együttérzését.

Ebben a házban minden bíntetlen embernek legyen módja ahhoz, hogy a népért éljen, vagy ha kell, meghaljon. Nem pártot akarunk alakítani, hanem azt akarjuk, hogy a nép, a magyar nép, az élő emberekből álló magyar nép az emberek és az emberség pártján álljon.

A magyar nép fegyveres fiai fáradhatatlanul állnak őrt azért, hogy ne engedjék fegyveriket a nép, apjuk, anyjuk, gyermekeik ellen irányítani. Emberek, magyar emberek, gondolkozzatok, hogy nincs kormány, amely ezt a mi magyar katonaságunkat népellenes célokra felhasználhatná. Minden kormány a nép felfegyverzett fiainak ellenőrzése alatt áll és mindenkit eltávolít, aki a nép ellen, gyermekeink, anyáink, apáink ellen próbálna fordítani bennünket.

Nem kötjük le magunkat nevek mellé, mert nekünk nem név kell, hanem cél, a magyar nép célja.

Parasztok, munkások, értelmiségiek néphez hű fiai! Nehéz most vigyázni, meri mindenki az indulatok hatása alatt van. Mégis vigyázni kell. Vigyázni kell, hogy ez az ország, ez a mi anyánkkal egyértelmű hazánk ne veszítse el tekintélyét a világ népei előtt, ne engedjük magunkat a népellenes és az emberellenes célokra felhasználni. Ne kössük le magunkat, csak az emberség mellé és az embertelenség ellen.

Magyar emberek! Vigyázzatok magyarságotokra, vigyázzatok emberségetekre, legyen lelkiismeretótokhoz, hogy megteremtsétek a feleslés viták, az önrendelkezés egyértelmű elhatározásának feltétlenül magyar országát. Még egyszer: nem válhatunk elnyomottakká elnyomókká, mert újra elnyomottak lesznünk. Nagy nép lett, lelkes nép lett, gondolkozó nép is legyen a magyar. Érezzetek, de gondolkozzatok is, mert ami most gondolat, az később a kultúrált humanista elet magva.

Nyíri Tibor

Biztosítják a további gázszolgáltatást

A Budapesti Gáz- és Kokszművek forradalmi munkáslanácsa megalapítja, hogy az október 23-a óta tartó történelmi napokban az üzem dolgozói megfeszített munkával gondoskodtak a főváros lakosságának gázellátásáról. Azon igyekeznek továbbra is, hogy a háztartások a következő napokban sesznvedjenek hiányt. A Gázművek dolgozói ezuton is kérik a kormányt: tegye meg a lépéseket a folyamatos és folyamatos szállítására. (MTI)

A NÉP SZÍVE

Kiskunfélegyháza Nemzeti Bizottsága elhatározta, hogy követelése ismertetésére küldöttséget indít a kormányhoz. „Ha már felmegyünk, ne menjünk üres kézzel!" — hangzott el a javaslat. Igy is történt. A háromtagú küldöttség egy teherautó élelemmel érkezett a fővárosba.

Lóránt utca 2

Munkatársunk jelentése

Rákosi és Gerő villájából

Mi van a dossziékban?

Egyszerű kék iratgyűjtők fekszenek előttünk. Bennük azok az iratok, amelyeket a II. kerület hős forradalmárai, írjak, munkások, katonák — ahogy a kerület népe nevezi őket: „Szabó bácsi fiai" foglalták le az áruló Gerő villájában. Az iratok rendkívül változatosak: itt egy orosznyelvű meghívó fogadása (magyarul: a nép pénzéből tartott dőzsölésre), amott egy „Szigorúan titkos" jelentés Jambrich ÁVH-ezredes aláírásával a Gerő-villa környékének „megbízhatatlan" lakóiról. Azután a párt-arisztokrácia Kútvölgyi úti kórházának orvosi javaslatai Gerő számára. Lényege: keveset dolgozni, sokat pihenni, sokat és jót enni. (Az SZTK-ban a dolgozóknak is ezt javasolták?!?) Más iratok következnek: többszáz rubeles számla a legutóbbi moszkvai út „kis bevásárlásairól": kaviárról és pálinkáról, kölnikről és csokoládéról; régi ügyek kivágás és feljegyzés a „veszélyes" régi frókról; az ország gazdasági helyzetéről szóló titkos statisztikai jelentések, melyek csak néhány példányban készültek a szűklinlapa—rákcsista klikk számára. Azután egy lista, amelyben az összes díszpéldány neve szerepel.

Mibe kerültek a népnek?

Ez a kis lista a következő szerény cimet viseli:

„Kimutatás a havi élelmezési költségekről (1956 május)"

Nézzük csak a tartalmát:

Rákosi	11,000 Ft
Gerő	9,500 „
Megedüs	10,000 „
Hros, Bata, Szalai, Ács, Kovács	6—8,000 „
Összesen:	76,000 Ft

Szerény kis összeg! Tíleg, ha azt vesszük, hogy ez nem fizetés, nem is reprezentációs költség, csak egy Ks élelmezési kiegészítés azokhoz. Kedves olvasó! Ne resteld a fáradságot, számítsd ki, hogy a Te celadod hány hónap alatt költött élelmezésre annyit, amennyit a rákosi, gerő, hegedüsök egy hónap alatt ezen a címen tölünk elraboltak.

Felháborít az eredmény? Pedig ezek a „havi élelmezési költségek" csak filléres tételek azon a számlán, melyet velünk fizettetteek meg. Hol vannak a saját céljaikra, villáikra és luxusautóikra, vitorlásaikra és motoros jachtokra költött milliók? A magyar ipar és a mezőgazdaság tönkretétele következtében eltékozolt milliárdok? És ami megfizethetetlen: az elmúlt tízenkét esztendő során legyilkolt, bebörtönzött, tönkretett magyarok ezreinek élete, egészsége, egzisztenciája és a szabadságért harcolók drága vére. Miben kerültek a magyar népnek!

Gerő szívhse

A kék dossziéban egyébként érdekes, ismertetésünk-be visszatérünk, de ezek csak ittfelejtett iratok. Gerő szóskeckor a legfontosabbakat elvitte. Erről a Bartha utca 5. számú villa szemlyzete a következőket mondta el. Gerő Jugoszláviából való visszaérkezése után csak október 23-án délután 5 óra tájban ment haza, ovett, majd ismét távozott. Vasárnap nem látták. E napon, október 28-án este 7 ora tajban szovjet harckocsi csörömpölt végig a Bartha utcán. A szovjet katonák a házat őrző határőröket szétkergeltek és a harckesiből kiszállt Gerő s villába siette. Az értékeket, ruhákat, iratokat böröndökbe dobálta, majd feleségével és két fogadott gyermekével bemaszott a harckocsiba, mely a város felé távozott.

Az 1. számú közellenség rezidenciáján

Hagyjuk most a Bartha utca 5-öt, majd később visszatérünk ide, ugorjunk át a svábhegyi „Káder-dülő" egy másik utcájába, a Lóránt utca 2-be. Ez a hatalmas, gyönyörű park közepén álló kétemeletes villa, tetején a televíziós antennával, Rákosi rezidenciája — volt. A házat nemzetőrök és honvédek őrzik, vigyázgatnak, hogy a benne levő milliós értékek, melyeket a magyar nép izzadt ki — tönkre ne menjenek, el ne vesszenek. Ezek a fiatalemberek őrzsolgálatot látnak el, de a házon belül is nyitott szemmel járnak. Ők találtak meg az alábbi dokumentumot is.

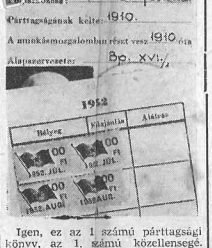

Igen, ez az 1 számú párttagsági könyv, az 1. számú közellenségé. Aláírója — ki ihetne más — Farkas Mihály. Sol szót nem is lenne érdemes veszlegtni rá, ha tulajdonosa nem hazuott volna annyit „a pártkönyv beszüleröl". Ennye, ennye Rákosi! Hogy lehet valaki ilyen feledékeny? Mit fognak ehhez szólni a moszkvai elvtársak? Es mit mondanak azok a megtévesztettek, akiktől progreszív tagdíjfizetést követtek és most azt látják, hogy ebbe az 1. számi tagkönyvbe havonta 120—100, de legtöbb 200 forintnyi bélyeg van beragasztva? A választ bízzuk rájuk.

(folytatjuk)

Egy szovjet zászlóalj átadta fegyvereit a magyar népnek!

A Honvédelmi Minisztérium értesítése szerint egy szovjet zászlóalj Gyöngyös határában átadta fegyverét a polgári lakosságnak. A szovjet katonák kijelentették, hogy nem hajlandók harcolni a magyar nép ellen. Amióta a fegyvert átadták, a város szélén táboroznak.

Fegyvert az egyetemi hallgatóknak!

Gyors ütemben halad az új karhatalom megszervezése. A tegnapról-mára virradó éjszakán már a honvédség és az új nemzetőrség járőrei cirkáltak a városban, folyik az igazoltatás, a jogtalan fegyverviselők lefegyverzése. A felkelő csapatok hős katonáival az új karhatalom parancsnoka erő, amely kétségbeejtő szétszórtsága és megszilárdítani a közbiztonságot.

De most, hogy a forradalom teljes győzelmet aratott és előtérbe került a holnap gondjai, *a mi jövőnk gondjai*, újabb és újabb karhatalmi feladatok adódnak. Csak egy példa a sok közül: a Shell olaj, petróleum, benzin készleteit boldog-boldogtalanban viszi. Rövidesen megindul a munka és azonnal bénítóan hatnat majd az üzemanyaghiány. Sürgósen őrséget kell szervezننünk a legfontosabb ipari objektumok, nyersanyagkészletek védelmére.

Az egyetemisták hatalmas többsége részt vett a forradalomban. Ki azonnal tudott fegyvert szerezni, ki később, ki még ma sem. Fegyvert kérnek. Javasoljuk: edjék meg nekik. Erősítsék a karhatalmat a forradalom legaktívabb csoportja, az egyetemi ifjúság felfegyverzésével.

Pesti háziasszony-gondok

Két asszony áll a gyümölcsüzlet előtt — mindkettőt ismerem, egy házban lakunk. Az egyik gyermeket vár, már igen előrehaladott állapoban van, a másik, alacsony, kissé ideges természetű asszony, karján kosár, benne alma, zöldségféle. Beszélgetnek.

— Vettem ezt a kis almát. Nagyon drága. Héthúsz kilója...

— Drága, pedig itt terem. Azt mondják, Bécsben a narancs olcsóbb, mint nálunk az alma.

— Hm. Bécsben...

— Mit gondol, most, hogy így megváltozott nálunk is a világ, jobbra fordul a sorunk?

— Bizonyosan... Azt mondják mindenféle. Tegnap a szomszédasszonyom libahúst vett a csarnokban. Mondta is, ez azelőtt nem igen volt, most meg, hogy fordalom van, hát libahús is van. Biztos export liba volt, vagy Rákosiékhoz tartogatták.

— Az... Hallotta, azt beszélik a városban, hogy csak elemiszerre kapott tizenegyezer forintot egy hónapban.

— Ki?

— Hát Rákosi...

— Tizenegyezer forint! Nekünk meg mind a kettőnknek dolgozniа kellett, hogy megélhessünk.

— Most már azért csak megékepp lesz.

— Istenem, ha a szakmunkást tisztességesen megfizetnék, talán nem kéne nekem sem gyába járni a gyerekek mellől.

— Hát majd meglátjuk,

— Milyen is az ember igen, régi. Tegnapelőtt még lótek, ma meg már arról álmodozunk, hogy mint lenne jó.

— Hát a reménykedés meg is lehet az emberben...

— Igen, csak az oroszok mennének már kifelé. Mit gondol, mi lesz ebből?

— Ki tudja, nem vagyok én politikus, de tegnap este Nagy Imre jól beszélt a rádióban.

— Jól. Ó a nép embere.

— Az... Mit főz ebédre, kedvesem?

— Megyek még a csarnokba, venni akarok valami kis húst. De megyek is már, mert a gyerekek egyedül vannak otthon. Isten áldja.

— Isten áldja.

(Dér)